

Sygn. akt III RC 75/23

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2023r.

Sąd Rejonowy w Wągrowcu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie :

Przewodniczący: sędzia Dariusz Ratajczak

Protokolant: sekr. sąd. Monika Bukowska

po rozpoznaniu w dniu 30.08.2023r. w Wągrowcu

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletnich K. i Z. rodzeństwa J. reprezentowanych przez matkę J. M.

przeciwko B. J.

o podwyższenie alimentów

zasądza od pozwanego B. J. na rzecz małoletnich powodów K. i Z. rodzeństwa J. podwyższoną rentę alimentacyjną w kwocie po 900 zł (dziewięćset złotych) miesięcznie na każde dziecko, łącznie 1800 zł (tysiąc osiemset złotych), począwszy od dnia 01.09.2023r. płatną z góry do 10 - tego dnia każdego kolejnego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat do rąk matki małoletnich powodów J. M. w miejsce alimentów orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Wągrowcu z dnia 29.04.2019r. w sprawie III RC 26/19,

w pozostałym zakresie powództwo oddala,

nie obciąża pozwanego B. J. kosztami procesu,

odstępuje od obciążenia powódki pozostałymi kosztami sądowymi,

wyroкови w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

sędzia Dariusz Ratajczak

Sygn. akt III RC 75/23

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym dnia 08.03.2023 r. przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów J. M. wniosła o zasądzenie od pozwanego podwyższonej renty alimentacyjnej w kwocie 1.200 zł na rzecz małoletniej powódki Z. J. i w kwocie po 1.200 zł miesięcznie na rzecz małoletniego powoda K. J., łącznie 2.400 zł miesięcznie oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletnich powodów kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazano, że od czasu zasądzenia alimentów należnych małoletnim od pozwanego, ojciec dzieci systematycznie zmniejsz ilość czasu jaka przeznaczana na kontakt z nimi. Nadto wzrosły koszty utrzymania małoletnich co wynika z naturalnego rozwoju małoletnich jak i powszechnego wzrostu kosztów życia. Małoletni K. ma już 14 lat, a małoletnia Z. ma lat 8, obydwójce uczęszczają do szkoły podstawowej, a na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb każdego z nich niezbędna jest kwota po 3.000 zł miesięcznie.

W odpowiedzi na pozew B. J. wniósł o oddalenie powództwa w całości wskazując, że jego sytuacja materialna nie pozwala mu zaspokajać potrzeb dzieci na wyższym poziomie albowiem tytułem pracy w firmie (...) uzyskuje niskie wynagrodzenie, zaś jego miesięczne wydatki wynoszą ponad 4.000 zł. Pozwany zaprzeczył jakoby ponosił winę za nierealizowanie kontaktów z dziećmi wskazując, że sytuacja ta wynika z systemu jego pracy oraz z postawy matki dzieci, która utrudnia mu kontakty z nimi i nastawia je przeciwko niemu. Nadto wskazał, że czas jaki córka Z. spędza z nim przekracza ten wynikający z orzeczeń sądowych.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni K. J. ur. (...) i Z. J. ur. (...) są dziećmi J. M. (poprzednio J.) i B. J., pochodzącymi z ich związku małżeńskiego, rozwiązanego wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu XIV Wydział Cywilny z siedzibą w P. z dnia 16.11.2017 r., sygn. akt XIV C 942/17. Na mocy tego orzeczenia wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi powierzono matce, zobowiązując ojca do łożenia na ich rzecz alimentów. Ostatni raz wysokość renty alimentacyjnej należnej małoletnim powodom od pozwanego ustalona została wyrokiem Sądu Rejonowego w Wągrowcu sygn. III RC 26/19 z dnia 29.04.2019r. na kwotę po 500 zł dla każdego z nich.

W tamtym okresie małoletni K. uczęszczał do klasy IV szkoły podstawowej, małoletnia Z. uczęszczała do przedszkola i obydwójce zamieszkiwali ze swoją matką w mieszkaniu stanowiącym współwłasność J. J. (2) i B. J.. Matka małoletnich powodów zatrudniona była na stanowisku nauczyciela w Specjalnym Ośrodku Szkolno – (...) w W., a pozwany zamieszkiwał w mieszkaniu stanowiącym jego wyłączną własność i zatrudniony był w firmie (...) S.A. i z wynagrodzeniem w średniej wysokości 3.394,09 zł netto miesięcznie.

Od tego czasu upłynęły 4 lata i w tym czasie nastąpiły zmiany w sytuacji małoletnich powodów oraz w zakresie ich usprawiedliwionych potrzeb. Małoletni nadal zamieszkują wraz z matką w mieszkaniu własnościowym, którego średnie miesięczne koszty utrzymania wynoszą 2.548 zł, w tym 1.343 zł tytułem raty kredytu hipotecznego. K., który ma już 15 lat, od 01.09.2023 r. rozpocznie naukę w klasie I w VIII Liceum Ogólnokształcącym im. A. M. w P. i w związku z tym, w dni nauki szkolnej, będzie przebywał w bursie w P.. Natomiast małoletnia Z. z początkiem roku szkolnego 2023/2024 rozpocznie naukę w klasie V szkoły podstawowej. Małoletni korzystają także z zajęć dodatkowych m.in. chodzą na basen, należą do (...) itp. Co do zasady żaden z powodów nie choruje przewlekłe, nie przyjmuje na stałe leków, nie posiada szczególnych wymagań w zakresie higieny, pielęgnacji czy żywienia, a zakupując odzież i obuwie dla małoletnich J. M. korzysta ze sklepów z używaną odzieżą oraz sieciówek. Miesięcznie na zaspokojenie potrzeb każdego z małoletnich powodów niezbędne są średnio kwoty: 849 zł – udział w kosztach utrzymania mieszkania, 600 zł – wyżywienie, 100 zł – chemia i kosmetyki, 200 zł – odzież i obuwie, 50 zł – wydatki szkolne, 50 zł – leki i leczenie, 160 zł – wakacje, 200 zł – zajęcia dodatkowe. Nadto w przypadku małoletniego K. konieczne jest także uiszczanie opłaty z tytułu pobytu dziecka w bursie i wyżywienia, a także na zakup podręczników, które na poziomie szkoły średniej są już pełnopłatnie i weekendowe dojazdy do domu.

J. M. zatrudniona jest na stanowisku wicedyrektora Specjalnego Ośrodka Szkolno- (...) w W.. Wynagrodzenie jakie uzyskuje z tego tytułu stanowi jej jedyne źródło dochodu. Matka małoletnich pobiera także na ich rzecz świadczenie wychowawcze 500+ w łącznej kwocie 1.000 zł miesięcznie oraz świadczenie z programu (...) w kwocie po 300 zł rocznie.

B. J. zatrudniony jest w firmie (...) Sp. z o.o. w B.. Średnie wynagrodzenie jakie uzyskał z tego tytułu w okresie od 11.2022r. do 04.2023r., przy uwzględnieniu jednorazowej premii świątecznej oraz premii frekwencyjnej, wyniosło 4.707,52 zł netto miesięcznie. Wynagrodzenie pozwanego za miesiąc czerwiec 2023r. wyniosło 3.956,13 zł netto.

Celem dojazdów do pracy ojciec małoletnich korzysta z samochodu użyczonego od Z. Z. (2) i w związku z tym ponosi koszty zużycia paliwa. Pozwany przekazał właścicielce pojazdu kwotę 300 zł tytułem udziału w kosztach opłacenia ubezpieczenia OC. H. J. nadal posiada własne mieszkanie, które jednak od kilku miesięcy pozostaje niezamieszkałe. Sam pozwany zamieszkuje obecnie wspólnie z rodzicami, w lokalu na piętrze którego zamieszkuje siostra pozwanego z rodziną. Każdego miesiąca ojciec małoletnich potrzebuje kwotę 475 zł na uiszczenie opłat mieszkaniowych/udziału w tych opłatach, 40 zł na opłacenie abonamentu telefonicznego, 100 zł na zakup odzieży i obuwia, 25 zł na opłacenie ubezpieczenia OC samochodu, 25 zł kosztów bankowych, 400 zł na paliwo oraz 300 zł na wyżywienie, chemię, kosmetyki i leki.

Ojciec małoletnich realizuje kontakty z córką, z którą widuje się średnio 1 raz w tygodniu oraz co drugi weekend. Kontakty pozwanego z małoletnim K. nie są realizowane.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: odpis wyroku Sr w Wągrowcu /k. 5-6/; wykresy i zestawienia przedłożone przez stronę powodową /k. 7-18/; faktury, rachunki, paragony, potwierdzenia zapłaty przedłożone przez stronę powodową /k. 19-33, 99-100/; dokumentacja medyczna małoletnich powodów /k.35-39/; dane z systemu PESEL-SAD /k. 45-54/; polisy, oświadczenia, faktury, rachunki, plany spłat, wydruki wiadomości, potwierdzenia zapłaty przedłożone przez stronę pozwaną /k. 63-65, 70-91/; zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, miesięczne zestawienie wynagrodzenia pozwanego /k. 66-69, 104-105/, informacja o przyjęciu do szkoły i bursy /k. 101-103/; dokumentacja medyczna pozwanego /k. 106-107/ oraz zeznania J. M. /k. 108-108v, 110-płyta CD/, zeznania B. J. /k. 108, 110-płyta CD/.

W ocenie Sądu zeznania przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów J. M. zasługują na miano wiarygodnych w przeważającej części, były bowiem jasne i logiczne, a nadto korelowały z pozostałym zgromadzonym w toku postępowania materiałem dowodowym. W szczególności Sąd dał wiarę matce małoletnich co do faktu, że małoletni K. rozpocznie naukę w szkole średniej w P. i w związku z tym w tygodniu będzie przebywał w bursie, albowiem na potwierdzenie tych okoliczności J. M. przedłożyła stosowne dokumenty. Nadto Sąd miał na uwadze, że matka małoletnich sama przyznała, że odzież i obuwie dla dzieci zakupuje także w sklepach z używaną odzieżą oraz sieciówkach.

Zeznania pozwanego B. J. Sąd oceniał jako wiarygodne jedynie w zakresie w jakim korelowały z pozostałym zgromadzonym w toku postępowania materiałem dowodowym. W szczególności Sąd nie dał wiary pozwanemu jakoby przebywał obecnie na zwolnieniu lekarskim lub wymagał specjalistycznego leczenia czy przyjmowania na stałe leków, gdyż na tę okoliczność nie przedstawił żadnych dowodów. Dalej Sąd miał na uwadze, że pozwany przyznał, że posiada własnościowe mieszkanie, w który obecnie nikt nie zamieszkuje. Wreszcie Sąd miał na uwadze, że pozwany sam przyznał, że nie realizuje kontaktów z synem, jednak regularnie widuje się z córką i pozostaje z nią w kontakcie pośrednim.

Treść i autentyczność zebranych w sprawie dokumentów, przy uwzględnieniu wyżej opisanych uwag, nie wzbudziła wątpliwości Sądu, wobec czego uznano dokumenty z wartościowy dowód w sprawie.

Sąd zważył co następuje:

Podstawą roszczenia małoletniej powódki był art. 138 k.r.o., zgodnie z którym zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego można żądać jedynie w razie zmiany stosunków. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie się możliwości zaspokojenia potrzeb własnymi siłami. Przy ocenie, czy zachodzą przesłanki do zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego w myśl art. 138 k.r.o. należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków, a zwłaszcza możliwości zarobkowe i majątkowe stron oraz usprawiedliwione potrzeby uprawnionego.

Obowiązek alimentacyjny obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Krewnych w tym samym stopniu obciąża obowiązek alimentacyjny w częściach odpowiadających ich możliwościom zarobkowym i majątkowym.

Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dzieci wynika z art. 133 § 1 k.r.o., w myśl którego rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zgodnie zaś z art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu, odpowiedni do jego wieku i uzdolnień, prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskalby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody. Dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie. Oznacza to, że im wyższy standard życia rodziców tym na wyższym poziomie powinni oni zaspokajać potrzeby dzieci i gwarantować zaspokojenie nie tylko potrzeb podstawowych, ale i potrzeb na wyższym poziomie. Ponadto ustawodawca w § 2 art. 135 k.r.o. przewidział możliwość wykonania obowiązku alimentacyjnego w całości lub części względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie także poprzez osobiste starania o jego utrzymanie lub wychowanie. W tym wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego (por. teza IV i VII uchw. SN z 16.12.1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988r., nr 4, poz. 42 oraz orz. SN z 10.10.1969 r. III CRN 350/69, OSNCP 1970, nr 2, poz. 15).

W przypadku opóźnienia w zapłacie przez zobowiązanego świadczeń alimentacyjnych na rzecz uprawnionego, temu ostatniemu przysługuje nadto roszczenie o odsetki ustawowe za opóźnienie w oparciu o art. 481 § 1 i 2 k.c.

Przenosząc powyższe rozważania prawne na grunt niniejszej sprawy Sąd uznał, że roszczenie małoletnich powodów względem pozwanego o podwyższenie alimentów zasługiwało na uwzględnienie w znacznej części. Od czasu poprzedniego ustalenia wysokości alimentów należnych małoletnim K. i Z. upłynęły ponad 4 lata, a jak ustalono w toku postępowania, w tym okresie zmianie uległ zarówno zakres usprawiedliwionych potrzeb dzieci jak i wysokość kosztów ich zaspokojenia, co związane jest z naturalnym rozwojem małoletnich, a także powszechnym wzrostem cen popularnych towarów i usług. W tym czasie zmiany nastąpiły także w zakresie możliwości zarobkowych obojga rodziców małoletnich powodów.

Ostatecznie po przeprowadzeniu całego postępowania dowodowego Sąd uznał, że na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletnich K. i Z. rodz. J. niezbędna jest co miesiąc kwota 2.200 zł dla każdego z nich. Nadto jednak pamiętać należy, że od września 2023 r. małoletni K. rozpocznie naukę w szkole średniej w P. i w związku z tym, w dni nauki szkolnej będzie przebywał w bursie, co generować będzie dodatkowe koszty. Powszechnie bowiem wiadomo, że zarówno pobyt w bursie jak i wyżywienie są odpłatne, przy czym pamiętać także trzeba, że częściowo koszty wyżywienia małoletniego w bursie zniwelują wydatki na jego wyżywienie w domu. Nadto małoletni będzie ponosił koszty dojazdów weekendowych do domu. Oczywiście jest zatem, że na zaspokojenie jego potrzeb niezbędna będzie nawet wyższa kwota niż w przypadku małoletniej Z.. Niemniej godzi się zauważyć, że wysokość większości wydatków ponoszonych na rzecz małoletnich Sąd przyjął na poziomie zbliżonym do twierdzeń zawartych w pozwie inicjującym niniejsze postępowania, przy czym poszczególne kwoty zweryfikował w oparciu o wiedzę i doświadczenie na temat przeciętnej wysokości kosztów utrzymania dzieci w wieku małoletnich powodów, posiadanej w związku z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych. Należy bowiem podkreślić, że w toku postępowania matka małoletnich nie podnosiła jakoby którekolwiek z nich posiadało szczególne wymagania w zakresie żywienia, leczenia, higieny, pielęgnacji czy użytkowanej odzieży i obuwia. Nadto J. M. sama przyznała, że kupując odzież dla dzieci korzysta ze sklepów z używaną odzieżą oraz seicówek typu S., małoletni K. jest chłopcem, natomiast małoletnia Z. ma zaledwie 11 lat i w związku z tym nie stosują oni jeszcze szerokiej gamy kosmetyków i środków higieny jak w przypadku osób dorosłych. Powszechnie też wiadomo, że kosmetyki i środki higieny i czystości dostępne są w opakowaniach wystarczających na okres dłuższy niż jeden miesiąc, przez co nie ma potrzeby tak częstego ich zakupywania. Z drugiej

strony Sąd miał na uwadze, że w ostatnich miesiącach nastąpiła znaczny wzrost cen popularnych towarów i produktów, w szczególności żywności i środków drogerijnych, małoletni powodowie nadal rosną i wymagają dość częstej wymiany odzieży i obuwia, a możliwości zarobkowe rodziców małoletnich uzasadniają nabywanie dla dzieci również odzieży lepszej jakości niż ta dostępna w secondhandach i tanich sieciówkach. Dalej Sąd zważył, że choć małoletni K. jest chłopcem, to jednak wydatki na zakup środków higieny i czystości dla niego będą musiały być ponoszone podwójnie, gdyż będzie on korzystał z tych produktów zarówno w trakcie pobytu w domu tj. w weekendy, w okresie przerw świątecznych, ferii zimowych i wakacji letnich jak i w dni w które będzie przebywał w bursie, natomiast choć małoletnia Z. ma dopiero 11 lat to jednak jest ona dziewczynką i w związku z tym jej potrzeby w tym zakresie różnią się od potrzeb małoletnich chłopców w tym wieku i są większe. Ustalając wysokość wydatków szkolnych Sąd miał na uwadze, że częściowo na pokrycie tych kosztów matka małoletnich otrzymuje od państwa kwotę 300 zł rocznie z programu (...), natomiast na uiszczenie pozostałych opłat i wydatków tj. składki klasowe, wycieczki szkolne, ubezpieczenie wystarczająca winna być kwota 50 zł miesięcznie. W tym miejscu ponownie należy podkreślić, że od września 2023 r. K. rozpocznie naukę w klasie I w VIII Liceum Ogólnokształcącym im. A. M. w P.. Jest to zaś o tyle istotne, że przyczyni się do wzrostu wydatków szkolnych małoletniego. Nie tylko bowiem chłopiec będzie przebywał bursie, co wygeneruje dodatkowe koszty, ale także pamiętać trzeba, że podręczniki do nauki szkolnej na poziomie szkoły średniej są już pełnopłatnie. W tych okolicznościach należy założyć, że na pokrycie wydatków szkolnych małoletniego K. niezbędna będzie co miesiąc kwota co najmniej 100 zł, plus koszt pobytu chłopca w bursie i weekendowych dojazdów do domu. Kolejno mając na uwadze możliwości zarobkowe obojga rodziców Sąd uznał za uzasadnione ponoszenie wydatków na zajęcia dodatkowe, hobby i rozrywkę małoletnich do kwoty 200 zł na rzecz każdego z nich oraz na opłacenie abonamentu telefonicznego w kwocie po 30 zł dla każdego z nich. Sąd miał bowiem na uwadze, że oboje małoletni uczęszczają na basen a także do (...), a na rynku usług telekomunikacyjnych dostępne są już abonamenty od kwoty 30 zł, w ramach których użytkownicy mogą korzystać z nielimitowanej liczby rozmów i wiadomości a nadto z pakietu Internetu. Wreszcie za usprawiedliwione co do zasady i co do wysokości Sąd uznał wydatki na wypoczynek wakacyjny małoletnich. Nie tylko bowiem zaspakajanie tego rodzaju potrzeb leży w interesie małoletnich i jest zgodne z ich dobrem, ale także możliwości zarobkowe rodziców małoletnich uzasadniają ponoszenia takich wydatków.

Obowiązek alimentacyjny obciąża obojga rodziców w częściach odpowiadających ich możliwościom zarobkowym i majątkowym. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie (art. 135 § 2 kro).

Przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów swój obowiązek alimentacyjny realizuje częściowo poprzez osobiste staranie o wychowanie dzieci (art. 135 § 2 kro). Nadto jednak winna ona również pieniądze partycypować w pokrywaniu kosztów jej utrzymania. Ze zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego wynika, że J. M. posiada wykształcenie wyższe pedagogiczne i nadal zatrudniona jest na stanowisku wicedyrektora w Specjalnym Ośrodku Szkolno – (...) w W.. W oparciu o zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy, a także wiedzę na temat aktualnej sytuacji na rynku pracy oraz wysokości wynagrodzeń proponowanych dla osób obejmujących różne stanowiska w tym również stanowiska kierownicze w placówkach edukacyjnych, posiadaną w związku prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych w toku których konieczne było kierowane zapytań do Powiatowych Urzędów Pracy w W. i powiatach ościennych Sąd uznał, że możliwości zarobkowe J. M. w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o. wynoszą co najmniej 4.500 zł netto miesięcznie. Sąd miał bowiem na uwadze, że będąc zatrudnioną na stanowisku nauczyciela w (...) im. J. K. matka małoletnich osiągała wynagrodzeni kwocie ponad 3.600 zł netto miesięcznie, a obecnie zatrudniona jest na stanowisku wicedyrektora. Powszechnie zaś wiadomo, że praca na wyższym stanowisku, w szczególności na stanowisku kierowniczym skutkuje wzrostem wynagrodzenia za pracę. Z takich dochodów J. M. winna, zgodnie z zasadą równej stopy życiowej, zaspokoić swoje usprawiedliwione potrzeby oraz przyczynić się do pokrywania kosztów utrzymania małoletnich dzieci.

Jest oczywiste, że pozwany, będąc świadomym ciążącego na nim obowiązku alimentacyjnego względem dzieci powinien w pełni wykorzystać swoje możliwości zarobkowe i majątkowe oraz w sposób odpowiedni gospodarować posiadanymi środkami. Nadto zaznaczyć należy, iż obowiązek łożenia na zaspokojenie potrzeb dzieci jest obowiązkiem szczególnym, którego realizacja powinna wyprzedzać wszelkie inne zobowiązania, czemu ustawodawca

niejednokrotnie dał wyraz w przepisach. Zgodnie z przyjętą linią orzecniczą dzieci mają w każdej sytuacji prawo do równej stopy życiowej z rodzicami. Oznacza to, iż oboje rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne, w których sami żyją (por. uch. SN z 16.12.1987 - III CZP 81/86 - OSNC 1988, z. 4 poz. 42).

W toku postępowania ustalono, że pozwany zatrudniony (...) Sp. z o.o. w B., jego średnie wynagrodzenie w okresie od 11.2022r. do 04.2023r. wyniosło 4.707,52 zł netto miesięcznie, natomiast w czerwcu 2023r. jego zarobki z tego tytułu wyniosły 3.956,13 zł netto. Nadto jednak w toku postępowania ustalono, że B. J. posiada własnościowe mieszkanie, które od kilku miesięcy stoi puste, gdyż sam pozwany zamieszkuje ze swoimi rodzicami, siostrą i jej rodziną w domku jednorodzińnym. Skoro zatem sam pozwany nie korzysta ze swojego mieszkania, to nic nie stoi na przeszkodzie by lokal ten wynajął i uzyskiwał z tego tytułu dodatkowe środki. Z wiedzy i doświadczenia Sądu posiadanej w związku z prowadzeniem wielu innych spraw alimentacyjnych, których strony same zamieszkiwały w najmowanych lokalach bądź wynajmowały należący do nich lokal mieszkalny wynika, że w ten sposób pozwany mógłby uzyskać co miesiąc dodatkowe 600-700 zł. W tych okolicznościach Sąd uznał, że łączne możliwości zarobkowe pozwanego w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o. wynoszą co najmniej 4.000 zł netto miesięcznie. Sąd nie dał bowiem wiary pozwanemu jakoby obecnie przebywał na zwolnieniu chorobowym oraz, że jego wynagrodzenie nie przekracza kwoty 3.600 zł miesięcznie. Pozwany nie przedstawił żadnych dowodów na potwierdzenie tych twierdzeń. Nadto jednak Sąd miał na uwadze, że nawet jeśli B. J. obecnie choruje to nie ma żadnych podstaw do uznania, że będzie to sytuacja utrzymująca się przez dłuższy okres czasu, a co za tym idzie, że wpłynie ona negatywnie na jego możliwości zarobkowe, pozwany nie posiada bowiem ani orzeczenia o niepełnosprawności ani o niezdolności pracy, w tym choćby czasowej niezdolności. Kolejno Sąd miał na uwadze, że w zakładzie w którym pozwany pracuje, wynagrodzenie za pracę jest zmienne i uzależnione od świadczenia pracy w godzinach nadliczbowych oraz od premii uznaniowych. Sam zatem fakt, że obecnie tytułem wynagrodzenia otrzymuje on niecałe 4.000 zł nie znaczy, że taka sytuacja będzie utrzymywać się przez kolejne miesiące. Wreszcie Sąd nie dał wiary pozwanemu jakoby nie mógł wynająć swojego mieszkania z uwagi na konieczność opuszczenia domu rodziców. W toku postępowania ustalono, że sytuacja w której B. J. mieszka z rodzicami trwa już od dłuższego czasu. Nadto pozwany nie wyjaśnił ani dlaczego wyprowadził się ze swojego lokalu i pozostawił go niezamieszkanym ani też w jakim czy i kiedy dokładnie ma zamiar do niego powrócić. Samo tylko stwierdzenie, że ostatecznie będzie musiał się wyprowadzić, bo rodzice też potrzebują prywatności jest zbyt niejasne i ogólnikowe, a przez to niewystarczające by uznać, że nie może on wynająć swojego mieszkania, które nadal stoi puste.

Z takich dochodów pozwany winien zgodnie z zasadą równej stopy życiowej pokrywać swoje usprawiedliwione potrzeby oraz przyczyniać się do ponoszenia kosztów utrzymania małoletnich dzieci. W toku postępowania ustalono, że poza małoletnimi powodami pozwany nie posiada na swoim utrzymaniu innych osób. W treści odpowiedzi na pozew swoje koszty utrzymania B. J. oszacował zaś na kwotę 4.094 zł, przy czym kwotę 1.000 zł stanowią alimenty na rzecz małoletnich, a kwotę 1.291 zł raty kredytów gotówkowych. Jest to o tyle istotne, że raty kredytów nie zasługują na miano usprawiedliwionych kosztów utrzymania. Zgodnie bowiem z utrwalonym w judykaturze poglądem zadłużenie bankowe nie może powodować ograniczenia należnych małoletniemu dziecku środków utrzymania i wychowania. Osoba na której ciąży obowiązek alimentacyjny, musi się z tym liczyć przy podejmowaniu wydatków na zakup mebli, telewizora, lodówki itp. i ich wysokość planować stosownie do posiadanych możliwości z uwzględnieniem wspomnianego obowiązku alimentacyjnego (tak wyrok SN z 12.11.1976 r., III CRN 236/76, L.). Również niektóre z pozostałych wydatków skazanych przez pozwanego nie zasługują w ocenie Sądu na miano w pełni usprawiedliwionych. Dotyczy to w szczególności kosztów i opłaty abonamentu RTV i telefonicznego. Z powszechnie dostępnej wiedzy na temat wysokości abonamentów RTV wynika, że aktualnie wynosi on 27,50 zł. Jak zaś wspomniano wcześniej, na rynku usług telekomunikacyjnych dostępne są abonamenty od kwoty 30 zł w ramach których użytkownicy mogą korzystać z nielimitowanych rozmów oraz wiadomości i z pakietu Internetu. Dalej Sąd miał na uwadze, że z treści pisemnego oświadczenia Z. Z. (2) wynika, że w związku użyczeniem przez nią pozwanemu samochodu będącego jej własnością, pozwany przekazał jej jednorazowo kwotę 300 zł tytułem udziału w opłatach za ubezpieczenie OC pojazdu. Oznacza to, że tytułem OC B. J. poniósł faktycznie wydatek w wysokości średnio 25 zł miesięcznie. Za zważone Sąd uznał szacunki pozwanego co do wysokości kosztów paliwa na dojazd do pracy. W ocenie Sądu koszty te nie powinny przekroczyć kwoty 400 z miesięcznie. Pozwany w szczególności nie wskazał jakim samochodem dojeżdża, jakie jest jego średnie spalanie oraz czy dojeżdża sam, czy wspólnie z innymi osobami, dzieląc z nimi wynikające z tego koszty po równo.

Powszechnie bowiem wiadomo, że tego rodzaju sytuacje mają miejsce bardzo często, w szczególności w przypadku dużych zakładów pracy tj. Solaris (...) Coach do których wielu pracowników dojeżdża z tego samego terenu. Z wiedzy i doświadczenia Sądu posiadanej w związku z prowadzeniem innych postępowań alimentacyjnych wynika zaś, że w zakładzie tym zatrudnionych jest wiele osób z W. i okolic. Wreszcie wątpliwości Sądu wzbudziła wysokość wydatków mieszkaniowych pozwanego. W toku postępowania ustalono bowiem, że choć posiada on własne mieszkanie to jednak obecnie zamieszkuje w domu swoich rodziców łącznie z 6 innymi osobami. Pozwany nie wskazał natomiast jakiego lokalu podane w odpowiedzi na pozew koszty dotyczą. Oczywiście jest jednak, że w każdej sytuacji pozwany musi ponosić z tego tytułu pewne wydatki, przy czym w ocenie Sądu nie powinny one być wyższe niż 475 zł miesięcznie. Pozostałe wskazane przez B. J. wydatki nie wzbudziły wątpliwości Sądu co do swojej wysokości. Reasumując każdego miesiąca na zaspokojenie własnych usprawiedliwionych potrzeb pozwanemu niezbędna jest kwota 1.365 zł.

Biorąc zatem pod uwagę, że usprawiedliwione koszty utrzymania każdego z małoletnich powodów wynoszą co najmniej 2.200 zł miesięcznie, zaś możliwości zarobkowe pozwanego wynoszą 4.000 zł netto miesięcznie, Sąd zobowiązał B. J. do łożenia na rzecz każdego z małoletnich powodów podwyższonej renty alimentacyjnej w kwocie po 900 zł miesięcznie, łącznie 1.800 zł miesięcznie. Sąd miał bowiem na uwadze, że w toku rozprawy z dnia 30.08.2023 r. J. M. oświadczyła, że byłaby skłonna przystać na alimenty w kwocie minimum 800 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów i to płatnych począwszy od 01 września 2023r. To pozwany nie chciał się zgodzić na propozycję matki małoletnich dzieci i dążył do bezcelowego przedłużenia postępowania. Skoro zatem B. J. nie wykazał swoją postawą gotowości na polubowne zakończenie sporu, a w toku postępowania ustalono, że jego możliwości zarobkowe pozwalają mu na łożenie alimentów większej kwocie niż 800 zł miesięcznie, Sąd uznał za zasadne obciążenie pozwanego alimentami w łącznej wysokości 900 zł miesięcznie na rzecz każdego małoletnich powodów. W ocenie Sądu taki rozdział kosztów utrzymania małoletnich pomiędzy ich rodzicami uzasadniają także z jednej strony fakt, że małoletnia Z. ma już 11 lat, a małoletni K. ma lat 14 i jest nastolatkiem, nie wymagają oni zatem aż tak dużych nakładów osobistej pracy w ich wychowanie i utrzymanie, z początkiem września małoletni K. będzie de facto zamieszkiwał poza domem i matka będzie sprawowała nad nim osobistą pieczę w weekendy, przerwy świąteczne, ferie zimowe i wakacje, a z drugiej strony fakt, że pozwany realizuje kontakty wyłącznie z małoletnią Z..

Na koniec godzi się zauważyć, że uiszczając na rzecz małoletnich powodów alimenty w podwyższonej kwocie, pozwany nadal będzie dysponował kwotą ok.2.200 zł, która niewątpliwie winna wystarczyć na zaspokojenie jego usprawiedliwionych potrzeb. Co więcej nawet gdyby Sąd uwzględnił twierdzenie B. J. co do wysokości jego obecnych dochodów i możliwości zarobkowe pozwanego ustalił na poziomie kwoty 3.600 zł, to i tak alimenty w kwocie po 900 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich mieściły by się w zakresie jego możliwości zarobkowych. Po ich uiszczeniu pozwanemu pozostawałaby bowiem kwoty 1.800 zł.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w pkt 1 sentencji wyroku, w pozostałym zakresie oddalając powództwo o podwyższenie alimentów (pkt. 2).

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 108 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. i art. 102 k.p.c., i mając na uwadze obowiązek alimentacyjny jakim obciążony został pozwany B. J. oraz konieczność zaspokojenia przez niego swoich usprawiedliwionych potrzeb, a także fakt, że powodowie są osobami małoletnimi i co do zasady nie dysponują dochodami, z których mogliby pokryć koszty, Sąd odstąpił od obciążania tymi kosztami którejkolwiek ze stron.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. wyrokowi w pkt 1, zasądzającym alimenty, nadano z urzędu rygor natychmiastowej wykonalności

sędzia Dariusz Ratajczak